

ศาสนาอิสลาม

ดร. วรยุทธ ศรีวรกุล

ไ้มวลมนุษยทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย เพศหญิง (หมายถึงสร้างมาจากอาดัมและเฮวาอู (อีฟ) ผู้เป็นมนุษย์ชาย หญิงคู่แรก) และให้พวกเจ้าเป็นกลุ่มพวกและหมู่เหล่า เพื่อพวกเจ้าจะได้ สร้างความรู้จักกัน แท้จริงผู้มีเกียรติที่สุดในระหว่างพวกเจ้า ณ อัลลอฮ์ คือ ผู้ที่ยำเกรง (ต่อพระองค์) มากที่สุด แท้ที่สุดแท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้และ ประจักษ์ยิ่ง

(อัลกรุอาน 49: 13)

อิสลามเป็นศาสนาที่จัดอยู่ในประเภทเอกเทวนิยม (Monotheism) คือ ศาสนาที่นับถือพระเจ้าองค์เดียว อิสลามมาจากรากศัพท์ภาษาอาหรับ “อัล-ลิหม” แปลว่า “สันติภาพ” “การนอบน้อมและการยอมจำนน” ในด้าน นิรุกติศาสตร์ อิสลามจึงมีความหมายว่า “การยอมจำนนตนเองต่อพระ

ผู้เป็นเจ้าของจะได้บรรลุถึงความสงบสุข” มุสลิมเป็นคำที่ใช้เรียกผู้นับถือศาสนาอิสลาม หมายถึง ผู้ที่นอบน้อมมอบตนต่อพระผู้เป็นเจ้าของแต่ผู้เดียวเพื่อความสันติ กฎหมายของพระเจ้าซึ่งประกาศไว้อย่างชัดเจนในคัมภีร์อัลกุรอาน โดยมีวิธีการดำเนินชีวิตของศาสนทูตมุฮัมมัดเป็นแบบฉบับ (ซุนนะฮ์) นั้นมีความสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด กฎหมายดังกล่าวใช้ได้กับผู้คนอย่างเท่าเทียมตั้งแต่ระดับสูงสุดจนถึงต่ำสุด ตั้งแต่กษัตริย์ไปจนถึงปวงชนคนธรรมดา และตั้งแต่ผู้ปกครองไปจนถึงผู้ถูกปกครอง

ศาสนาอิสลามเริ่มต้นมาตั้งแต่พระผู้เป็นเจ้าของได้สร้างมนุษย์ชายหญิงคู่แรกขึ้นมาบนโลกนี้ แต่ที่มักเข้าใจกันโดยทั่วไป คืออิสลามเริ่มต้นจากการที่ชายคนหนึ่งซึ่งมีชื่อว่า มุฮัมมัด ได้รับการคัดเลือกจากพระผู้เป็นเจ้าของให้มาทำหน้าที่ฟื้นฟูสังคมมนุษย์ในศตวรรษที่ 7 โดยยึดหลักพื้นฐานแห่งการสร้างความสำเร็จในเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าของ ความเชื่อในชีวิตโลกหน้า และเชื่อฟังคำสอนของศาสนทูต ช่วงระยะเวลาอันยาวนานถึง 13 ปีที่บุคคลผู้นี้ประกาศคำสอนดังกล่าวในนครมักกะฮ์ยังผลให้วิถีชีวิตของเขาเป็นกลายเป็นแบบอย่างแก่มนุษยชาติ ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรม ความประพฤติ คำพูด การปฏิบัติต่อคนอื่น และทัศนคติที่มีต่อมนุษย์คนผู้นี้ได้แสดงให้เห็นว่า พวกเขาควรปฏิบัติตัวอย่างไรในชีวิตในสังคมที่แสนจะสับสนวุ่นวาย

ภายใน 13 ปีเมื่อท่านศาสนทูตสามารถรวบรวมกลุ่มคนเล็ก ๆ ได้กลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความกล้าหาญ เสียสละและไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตน ท่านก็อพยพไปยังเมืองมะดีนะฮ์พร้อมกับคนกลุ่มนี้ ท่านได้สร้างนครรัฐเล็ก ๆ ขึ้นซึ่งมีพื้นที่ไม่ใหญ่ไปกว่าเมืองเล็ก ๆ ในปัจจุบัน มีประชากรเพียง 6,000 - 7,000 คน แต่ในไม่ช้ารัฐเล็ก ๆ นี้ก็ได้กลายมาเป็นรัฐที่ทำนาย

ต่ออำนาจรัฐของชนเผ่าอาหรับทั้งหมด ท่านศาสนทูตได้เป็นผู้นำในการก่อตั้งสังคมและรัฐแห่งอิสลาม ซึ่งระบบสังคมดังกล่าวเป็นระบบสังคมตามอุดมการณ์แห่งอิสลาม เป็นอารยธรรมของมนุษยชาติ เป็นศีลธรรมและจริยธรรมของบุคคล เป็นความยุติธรรมทางสังคม เป็นความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ เป็นภราดรภาพ และเป็นความสมานฉันท์กันในสังคม คำสอนของอิสลามมิได้เป็นแต่เพียงทฤษฎีเท่านั้น แต่ได้กลายเป็นความจริงที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติในชีวิตจริงของแต่ละบุคคล และชีวิตในสังคมโดยรวม

ภายในระยะเวลาสั้น ๆ เพียง 8 ปี อาณาเขตของเมืองมะดีนะฮ์ซึ่งเป็นรัฐเล็ก ๆ นี้ก็ได้แผ่ขยายปกคลุมเนื้อที่หลายตารางไมล์ และทำให้จิตใจของคนมุสลิมจำนวนเพียงตัวเลขหลักพันสามารถครอบครองคาบสมุทรอาหรับทั้งหมด ซึ่งมีเนื้อที่กว่าล้านตารางไมล์ได้ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมิได้เป็นแต่เพียงการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเท่านั้น แต่ยังเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีผลอย่างใหญ่หลวงต่อชีวิตของสังคมทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทัศนคติแห่งชีวิต ค่านิยม ศีลธรรม และวิถีการดำเนินของคนในทะเลทรายอาหรับ และการเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่ทั้งในเนื้อหาและรูปแบบของอารยธรรมและวัฒนธรรมของชนพวกนี้ได้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติในเวลาต่อมา

อิสลามและความศรัทธา

เล่าจากอุมัร บุตรอัลค็อตตอบ (ร.ด) ได้กล่าวว่า ในวันหนึ่งขณะที่พวกเราอยู่กับท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ซ.ล.) ได้มีชายแปลกหน้าคนหนึ่งโผล่เข้ามาที่พวกเรา เขาสวมเสื้อผ้าสีขาวยELLOW ผมดำจัด ไม่ปรากฏร่องรอยของการเดินทางให้เห็น และไม่มีใครสักคนในหมู่พวกเรารู้จักเขาจนกระทั่ง

เขาได้ทรุดตัวลงนั่งไถ่ ๗ ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ซ.ล.) โดยเอาหัวเข่าทั้งสองข้างของเขาเกยกับหัวเข่าทั้งสองข้างของท่านศาสนทูต และได้วางฝ่ามือทั้งสองข้างของเขาลงบนขาอ่อนทั้งสองข้างของท่านศาสนทูตแล้วกล่าวว่า ขึ้นว่า โอ้ มุฮัมมัด! จงบอก "อิสลาม" แก่ข้าพเจ้า ท่านศาสนทูต (ซ.ล.) ได้กล่าวตอบว่า อิสลาม คือ การที่ท่านต้องให้สัตย์ปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าที่ควรให้การเคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ คือ การที่ท่านต้องดำรงละหมาด (นมาซ) ต้องจ่ายซะกาต ต้องถือศีลอดในเดือนรอมฎอน และต้องเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ ถ้าหากท่านมีความสามารถ ชายแปลกหน้าได้กล่าวว่า ถูกต้องแล้ว ผู้เล่า (คืออุมร) ได้กล่าวว่า พวกเรารู้สึกแปลกใจในตัวชายผู้นี้ที่เขาตั้งคำถามแล้วบอกว่าถูกต้อง

ชายแปลกหน้าได้ถามต่อไปอีกว่า ท่านจงบอก "ความศรัทธา" แก่ข้าพเจ้า ท่านศาสนทูตจึงตอบว่า คือการที่ท่านต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์ของพระองค์ ศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ศรัทธาต่อวันสิ้นโลก และศรัทธาต่อกำหนดชั่วของพระองค์ ชายแปลกหน้าได้กล่าวขึ้นว่า ถูกต้องแล้ว และถามต่อไปอีกว่า ท่านจงบอก "ความดี" (เอียะหฺซาน) แก่ข้าพเจ้า ท่านศาสนทูตได้ตอบว่า คือการที่ท่านแสดงความรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ดุจดั่งท่านแลเห็นพระองค์ แม้ว่าท่านจะไม่แลเห็นแต่พระองค์แลเห็นท่าน แล้วชายแปลกหน้าผู้นั้นได้ถามต่อไปอีกว่า ท่านจงบอกวาระของวันสิ้นโลกที่จะมาถึงแก่ข้าพเจ้า ท่านศาสนทูตได้ตอบว่า ผู้ที่ถูกถามมิได้รู้ดีไปกว่าผู้ถาม ชายแปลกหน้ากล่าวว่า (ถ้าอย่างนั้น) ท่านจงบอกเครื่องหมายของมันแก่ข้าพเจ้า ท่านศาสนทูตจึงตอบว่า เครื่องหมายของมันคือ ทาสหญิงจะคลอดลูกเป็นนาย¹

ท่านจะเห็นคนเปลือยเท้า เปลือยกาย คนยากจน คนเลี้ยงแพะ แข่งขันกัน
สร้างอาคารสูง ๆ ผู้เล่า (คืออุมร) ได้กล่าว จากนั้นชายแปลกหน้าได้อำลา
ไป ส่วนตัวข้าพเจ้าไม่ได้พบกับท่านศาสนทูตเป็นเวลาหลายวัน (เมื่อพบ
กัน) ท่านศาสนทูตจึงได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า โอ้อุมร! ท่านทราบไหมว่าชาย
แปลกหน้าที่มาถามนั้นเป็นใคร? ข้าพเจ้าตอบว่า ผู้ที่ทราบดี คือ อัลลอฮ์
และศาสนทูตจึงได้กล่าวว่า เขานั้นแหละ คือ ยิบรีล² ได้มาหาท่าน สอน
พวกท่านให้รู้จักศาสนา

ความเมตตา ความรัก และสันติภาพ

เล่าจากอะบีฮุร็อยเราะห์ (ร.ด.) ได้กล่าวว่า: ข้าพเจ้าได้ยินท่าน
รอซูลุลเลาะห์ (ซ.ล) กล่าวว่า : อัลลอฮ์ทรงบันดาลความเมตตาให้มี
100 ส่วน พระองค์ทรงเก็บไว้ที่พระองค์เอง 99 ส่วน และได้ประทานลงมา
ในหน้าแผ่นดินเพียงส่วนเดียว และจากส่วนเดียวนั้น ที่สรรพสิ่งต่าง ๆ มี
ความเมตตาต่อกัน แม้กระทั่งม้ายกกับเท้าของมันขึ้นจนพ้นลูกของมัน
เพราะกลัวจะโดนลูก (รายงานโดยบุคอรี และมุสลิม)

เล่าจากยะซีร์ บุตรอัब्ดิลลาห์ (ร.ด.) จากท่านนบี (ซ.ล.) ได้กล่าวว่า:
ผู้ใดที่ไม่มีความเมตตา เขาก็จะไม่ได้รับความเมตตา (รายงานโดยบุคอรี
มุสลิมและติรมิซีย)

เล่าจากอัब्ดิลลาห์ บุตรอัมร์ (ร.ด.) จากท่านนบี (ซ.ล.) ได้กล่าวว่า:
บรรดาผู้มีความเมตตานั้นพระผู้ทรงเมตตาก็จะทำให้ความเมตตาแก่พวก

¹ เป็นการเปรียบเปรยว่าลูกที่ไม่กตัญญูต่อบิดามารดานั้นมีมากจนบิดามารดาจะกลัวบุตร
ของตนเหมือนทาสที่กลัวนาย หรืออาจหมายถึงนายจะนิยมเอาทาสหญิงมาเป็นนางบำเรอ
ลูกที่เกิดจากทาสหญิงจะพ้นสภาพจากการเป็นทาสและมีศักดิ์เป็นนาย

² คือ มะลาอิกะฮ์ที่ทำหน้าที่เป็นทูตติดต่อระหว่างอัลลอฮ์กับศาสนทูต

เขา ท่านทั้งหลายจึงมีความเมตตาแก่ชาวดินเกิด แล้วผู้ที่อยู่ในฟากฟ้า จะเมตตาท่าน (รายงานโดยอะบูดาอูด และติรมีซีย)

เล่าจากอะบีฮุร็อยเราะห์ (ร.ด.) จากท่านนบี (ซ.ล.) ได้กล่าวว่า: ขณะที่ ชายคนหนึ่งกำลังเดินอยู่ตามทาง ได้เกิดความกระหายน้ำอย่างรุนแรง ขึ้นกับเขา ต่อมาเขาได้พบบ่อน้ำ จึงลงไปโนบ่อและดื่ม น้ำ จากนั้นเขาก็ได้ กลับขึ้นมา พบสุนัขตัวหนึ่งกำลังแลบลิ้นเลียดินเปียกด้วยความกระหาย ชายผู้นั้นได้รำพึงว่า หมาตัวนี้ได้ประสบกับความกระหายถึงขนาดที่ข้าพเจ้า ประสบ เขาจึงลงไปโนบ่อเติมน้ำจนเต็มรองเท้าของเขา จากนั้นใช้ปาก คาบรองเท้า และได้ให้สุนัขตัวนั้นดื่ม น้ำ อัลลอฮ์ทรงขอบคุณเขาและ ให้อภัยโทษให้เขา พวกเขา (อัศรสาวก) ได้ถามว่า โอ้ ท่านรอซูลุลเลาะห์ พวกเราจะได้รับผลบุญหรือ ในเรื่องสัตว์ ท่านนบี ตอบว่า ได้ ในทุกร่างที่มี ดับเปียนนั้นมีผลบุญ (รายงานโดยบุคอรี และมุสลิม)

อย่ามองความผิดของเพื่อนมนุษย์เยี่ยงสุเจ้าเป็นนาย แต่จงมองใน ความผิดของสุเจ้าเองดุจดั่งสุเจ้าเป็นทาส เพราะแน่นอนมนุษย์ย่อมมีทั้ง โรคและไร้โรค ดังนั้นจงเมตตาผู้ประสบเคราะห์ร้ายด้วยโรคและจงสดุดี อัลลอฮ์ เมื่อสุเจ้าปราศจากโรค (วณะของนบีฮิซา อุลัยฮุสลาม)

ใครก็ตามที่ไม่มีความรักให้กับผู้อื่น เขาก็จะไม่ได้รับความรักจาก อัลลอฮ์

การแสดงออกซึ่งความเห็นใจและความรักแก่ใครก็ตามในโลกนี้ แนนอนว่าท่านจะได้รับความรักจากใครก็ตามที่อยู่ในชั้นฟ้า

คนที่ดีที่สุด คือ คนที่ทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น เช่น การให้ความรัก ความเมตตา

คนที่ดีที่สุด คือ คนที่มีมารยาทดีที่สุด นั่นคือ การที่เขารักและ

เอาใจใส่ต่อผู้อื่น (รายงานโดยอัตติอบรอนี)

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักสิ่งใด ๆ ก็ตามที่ทำความด้วยความรัก และเอื้ออาทรต่อกัน (รายงานโดยบุคอรี)

เล่าจากอะบีฮุร็อยเราะห์ (ร.ด.) ท่านรอซูล (ช.ล.) ได้ทรงมีพระวาทะไว้ว่า:

“ผู้ใดชอบรักปรารถนาที่จะได้พบกับรสแห่งอิหม่าม ศรัทธา เขาจงรักบุคคลหนึ่ง โดยเขาจะไม่รักบุคคลนั้นเพื่อประโยชน์อื่นใดทั้งสิ้น นอกจากรักเพื่อแสวงหาพระเมตตาจากอัลลอฮ์” (จากชะดิษ บัยฮะกีย)

เล่าจากอะบีฮุร็อยเราะห์ (ร.ด.) จากท่านนบี (ช.ล.) ได้กล่าวว่า: จงรักคนรักของท่านแต่เพียงปานกลาง เพราะสักวันเขาอาจเป็นคนที่ท่านชิงชัง และจงชิงชังคนที่ท่านชิงชังแต่เพียงปานกลาง เพราะสักวันเขาอาจเป็นคนที่ท่านรัก (รายงานโดยติรมิซียฺ บัยฮะกีย และติอบรอนี)

เล่าจากอิบนุ อุมัร (ร.ด.) จากท่านนบี (ช.ล.) ได้กล่าวว่า: ผู้มีศรัทธา ยังคงมีความกว้างขวางในด้านศาสนาของเขา ตราบเท่าที่เขายังไม่ทำให้มีการหลังเลื้อยที่ต้องห้ามโดยเจตนา (รายงานโดยบุคอรี และอะบูดูด)

เล่าจากอิบนุ อับบาส (ร.ด.) จากท่านนบี (ช.ล.) ได้กล่าวว่า: ผู้ที่อัลลอฮ์กริ้วมากที่สุดมีสามคน คือ คนทำความชั่วในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ ผู้ที่แสวงหาแนวทางของญะฮ์ลียะห์ในอิสลาม และผู้ที่ติดตามหาเลือดของบุคคลคนหนึ่งโดยไม่เป็นธรรม “เพื่อทำให้เลือดเขาหลั่งนอง” (รายงานโดยบุคอรี) “คือติดตามฆ่าเขาอย่างอยุติธรรม”

เล่าจากอาชีซะห์ (ร.ด.) จากท่านนบี (ช.ล.) ได้กล่าวว่า: ผู้ที่อัลลอฮ์กริ้วจากบรรดาผู้ชาย คือผู้ที่ชอบพิพาท (รายงานโดยบุคอรี มุสลิม และนาซาอี)

บุคคลใดให้สัญญาสันติภาพแก่ชายคนหนึ่งบนเลือดของเขา (ว่าจะไม่ทำร้ายเขา) แต่แล้วเขาก็ (ผิดสัญญา) ฆ่าเขา แน่บนฉันทขอปลื้มตัว (ไม่เกี่ยวข้องด้วยประการทั้งปวง) จากผู้ฆ่านั้น และถึงแม้ผู้ถูกฆ่าจะเป็นผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมก็ตาม (รายงานโดยบุคอรี)

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวไว้ในวณะของท่านบทยี่สิบมีความว่า “พวกท่านจะไม่ได้เข้าสวรรค์จนกว่าพวกท่านจะเป็นผู้ศรัทธา พวกท่านจะไม่ใช่ผู้ศรัทธาจนกว่าจะมีความรักเอื้ออาทรกัน ฟังรู้เถิด ฉันจะบอกถึงการกระทำอย่างหนึ่งซึ่งหากท่านปฏิบัติเป็นนิจแล้ว จะเกิดความรักเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน จงโปรยสลามในหมู่พวกท่าน³

ความยุติธรรม

แท้จริง อัลลอฮ์มีพระบัญชาสู่เจ้าให้ทำการส่งคืนของฝากต่าง ๆ แก่เจ้าของให้ครบ และเมื่อใดที่พวกเจ้าพิจารณา พินิจหาความระหว่าง ปวงชน ก็ให้พิพากษาด้วยความยุติธรรม

(อัลกุรอาน 4: 58)

และจงอย่าให้การเกลียดชังของหมู่โดยุสสุเจ้าไม่ให้ปฏิบัติการ ยุติธรรม จงมีความยุติธรรม มันไถ่กว่าสำหรับการสำรวมตนต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงตระหนักที่สุดเจ้ากระทำ

(อัลกุรอาน 5: 9)

³ มุสลิม (หมายเลข 54) , อัล-บุอริย อัล-อะดับ อัล-มุฟร็อต (หมายเลข 980)

แต่ถ้าเจ้าตัดสินดังนั้น จงตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความเที่ยงธรรม
แท้จริง อัลลอฮ์ทรงรักผู้เที่ยงธรรมทั้งหลาย

(อัลกุรอาน 5: 45)

บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเป็นผู้ดำรงความเที่ยงธรรม เป็นพยานเพื่อ
อัลลอฮ์ และแม้แต่ตัวสุเจ้าเอง หรือพ่อแม่ และญาติสนิท

(อัลกุรอาน 4: 135)

เกี่ยวกับความหยิ่งยโส

มุฮัมมัดกล่าวว่า “บุคคลเช่นนั้นจะไม่ได้เข้าสวรรค์ ผู้ที่มีความหยิ่ง
ยโสแม้เพียงองูเดียวในจิตใจของเขา”

และชายผู้ซึ่งอยู่ ณ ที่นั้นกล่าวว่า แท้จริง ชายผู้ซึ่งชอบมีเสื้อผ้าดี ๆ
และรองเท้าดี ๆ มุฮัมมัดกล่าวว่า “พระผู้เป็นเจ้าคือความงามและพระองค์
ทรงชื่นชมในความงาม แต่ความหยิ่งยโสนั้นทำให้คนทะนงจองหอง”

เกี่ยวกับการขอ

ผู้ใดที่ขอเพื่อเพิ่มพูนทรัพย์สมบัติของเขา พระผู้เป็นเจ้าจะทำให้มัน
ลดน้อยถอยลง

แท้จริงพระผู้เป็นเจ้าทรงรักมุสลิมผู้อยู่ในครอบครัวที่ยากจน และ
ปกป้องตัวเขาจากสิ่งซึ่งศาสนบัญญัติห้าม และห่างไกลจากการขอ

บุคคลใดผู้เปิดประตูแห่งการขอ พระผู้เป็นเจ้าจักทรงเปิดประตู
ความยากจนให้แก่เขา

แท้จริงมันเป็นการดีสำหรับเจ้าที่จะไปตัดฟันและแบกมาขาย ด้วย

วิธีนั้นพระเจ้าทรงรักษาเกียรติของเจ้าไว้ ดีกว่าที่จะไปขอเขากิน เพราะว่า เขาจะให้หรือไม่ก็ตาม ถ้าหากเขาไม่ให้ เสียของเจ้าก็就会被ทำลาย และ เจ้าก็จะกลับมาด้วยความสิ้นหวัง ถ้าหากเขาให้มันก็เลวร้ายยิ่งกว่า เพราะ เจ้าต้องตกอยู่ภายใต้พันธะของการให้มัน

ใครก็ตามที่มีอาหารพอกินสำหรับวันหนึ่งและคืนหนึ่งนั้น เป็นที่ต้องห้ามสำหรับเขาที่จะขอ

แท้จริงเป็นการไม่ถูกต้องสำหรับคนร่ำรวย คนแข็งแรง ร่างกายกำยำล่ำสัน ที่จะขอเขากิน แต่เป็นที่อนุมัติสำหรับคนเชื่องช้า และไร้ความสามารถ

“โอ ท่านศาสดา เมื่อไรที่ถือว่าเป็นคราวจำเป็นที่ฉันจะได้” มุฮัมมัดตอบว่า “อย่าขอจนกว่าจะถึงคราวคับขันจริง ๆ นั่นเป็นที่อนุมัติ”

เกี่ยวกับคุณประโยชน์สองประการ

มีคุณประโยชน์สองประการซึ่งคนทั่วไปมักปล่อยให้สูญเสีย และในสิ่งนั้นเขาก็ไม่รู้คุณค่าของมัน คือ สุขภาพ และเวลาว่างที่เป็นประโยชน์

เกี่ยวกับการกระทำที่เป็นกุศลผลบุญ

การกุศลที่ไม่เปิดเผยนั้นเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

การนมาซทั้งหลายเป็นแสงสว่างในดวงจิต การกุศลเป็นเครื่องพิสูจน์ความศรัทธาและการเว้นจากสิ่งชั่วเป็นความงามที่ไม่สมบูรณ์ อัลกุรอานเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงผลกำไรของพวกเจ้า ถ้าเจ้าทำความดี และเป็นการเสียหายสำหรับเจ้า ถ้าเจ้าทำความชั่ว ทุกคนที่ตื่นขึ้นในยามรุ่งอรุณเพื่อนมาซ หรือกระทำการกุศล นั้นเป็นทางที่จะปลดปล่อยบาปและความ

เสียหายสำหรับตัวเขา

การกุศลเป็นหน้าที่สำหรับมุสลิมทุกคน เขาผู้ไม่อาจทำเช่นนั้นได้ ก็ให้เขาทำการดีและละสิ่งชั่วสำหรับตัวเขา นั่นก็เป็นกุศลสำหรับตัวเขาเอง

เมื่อเจ้าพูด เจ้าจงพูดความจริง เมื่อสัญญา เจ้าต้องทำตามสัญญา อย่าให้เขาเสียความไว้วางใจ อย่าละเมิดประเวณี จงรักษาความบริสุทธิ์ อย่าใคร่ในสิ่งที่เป็นมลทิน ดังนั้นจงวางมือจากการกระทำเช่นนั้น จงห่างจากสิ่งที่ผิดศาสนบัญญัติและความชั่วทั้งมวล บ่าวที่ดีที่สุดของอัลลอฮ์นั้น คือบุคคลผู้เมื่อได้แลเห็นสิ่งใดแล้ว เขาก็รำลึกถึงแต่อัลลอฮ์ และบ่าวที่เลวที่สุดของอัลลอฮ์นั้น คือบุคคลผู้บั่นหน้าเป็นตัว บุคคลผู้ว่าความเสียหายและก่อให้เกิดการแตกแยกในหมู่เพื่อนฝูง และมุ่งหาข้อบกพร่องของผู้อื่น

ใครก็ตามที่ทิ้งหนี้สินและลูก ๆ เอาไว้ ขอให้เขาเหล่านั้นมาหาฉันเถิด ฉันรับจะอุปการะเขาเอง โดยฉันจะจ่ายหนี้ให้เขาและให้ความอบอุ่นแก่ลูก ๆ ของเขา

การทำดีทุกอย่างเป็นกุศลผลบุญ

การให้ความยุติธรรมระหว่างคนสองคน คือ การกุศล การช่วยดูแล ปศุสัตว์ของคนอื่น ช่วยหยิบยกสัมภาระของผู้อื่นก็เป็นการกุศล ความบริสุทธิ์ คำพูดที่ปลอบโยนก็เป็นกุศล การตอบคำถามแก่ผู้ถามด้วยความกรุณา ก็เป็นการกุศล และการหยิบยกสิ่งกีดขวางทางเดิน เช่น หนาม หรือก้อนหิน ก็เป็นการกุศล

ทุกการกระทำดีคือกุศลกรรม และแท้จริงเป็นการดีที่จะไปเยี่ยมเยียน พี่น้องของเจ้าด้วยใบหน้าที่ยิ้มด้วยมิตรภาพ และรินน้ำจากถูงน้ำของเจ้า ลงไปในภาชนะพี่น้องของเจ้า

เมื่อพบหน้าพี่น้องของเจ้า จงยิ้มแย้มแจ่มใส นั่นก็เป็นกุศล และการเชิญชวนให้มนุษย์ทำดีก็เป็นกุศล และการห้ามปรามจากความชั่วก็เป็นกุศล และช่วยชี้แนะทางแก่ผู้หลงทางก็เป็นกุศล และการช่วยเหลือคนตาบอดก็เป็นกุศล

เกี่ยวกับความบริสุทธิ์

ความถ่อมตนและความบริสุทธิ์เป็นส่วนหนึ่งแห่งความศรัทธา

เกี่ยวกับความสะอาด

“ถ้าไม่เกรงว่าจะเป็นการลำบากแก่อุมมะฮ์ (ประชาชาติ) ของฉันแล้ว แท้จริงฉันจะสั่งให้ทำความสะอาดพื้นทุกครั้งก่อนละหมาด”

พระผู้เป็นเจ้าทรงบริสุทธิ์ และทรงรักผู้บริสุทธิ์สะอาด

เกี่ยวกับความสงสาร

เมื่อลูกของชัยนับกำลังจะสิ้นใจ และถูกนำมายังท่านศาสนทูต ร่างของหนูน้อยกำลังสิ้นเต็มด้วยความทรมานทรมาย ดวงตาของศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์เอ่อนองด้วยน้ำตา สอดจึงถามขึ้นว่า “โอ ท่านศาสนทูตอันใดที่ทำให้ท่านถึงกับต้อง “หลังน้ำตา” ท่านศาสนทูตตอบว่า “สิ่งนี้เป็นการแสดงออกถึงความละเมียดละไมแห่งความเมตตา ซึ่งอัลลอฮ์ได้บรรจุลงในดวงจิตของปวงบ่าวของพระองค์ อัลลอฮ์จะไม่ทรงโปรดปรานประทานความเมตตาแก่ปวงบ่าวของพระองค์ เว้นแต่ผู้ที่เปี่ยมไปด้วยความเมตตากรุณา” ท่านศาสนทูตเคยร้องไห้เนื่องจากการตายของ สอด บิน อุบาเดฮ์ และท่านได้กล่าวว่า “เจ้าไม่เคยได้ยินบ้างหรือว่า อัลลอฮ์ไม่ทรงลงโทษ

เนื่องจากการหลั่งน้ำตา หรือเนื่องจากการสะอึกสะอื้นด้วยความเศร้าโศกเสียใจ?” เขาไม่ใช่มุมะฮะฮ์ของฉันผู้ซึ่งตีกอกหักฉีกทั้งเสื้อผ้าและคร่ำครวญดังประหนึ่งการคร่ำครวญของคนใจเฝ้า ไม่มีรางวัลใดนอกจากสวรรค์สำหรับมุสลิม ผู้ซึ่งเก็บความเศร้าโศกเสียใจด้วยความอดทน อันเนื่องมาจากวิญญานของเพื่อนรักถูกนำกลับไป

ครั้งหนึ่งท่านศาสนทูตและเหล่าศอฮาบะฮ์ได้ไปหา อับู ยูซุฟ ซางเหล็กซึ่งเป็นสามีของแม่นมผู้เลี้ยงดูอิบรอฮีม ลูกชายมุฮัมมัด (ซ.ล.) ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ได้อุ้มอิบรอฮีมขึ้นมาจูบ อีกโอกาสหนึ่งท่านศาสนทูตและศอฮาบะฮ์ได้ไปยังอิบรอฮีม ขณะนั้นอิบรอฮีมกำลังจะสิ้นใจ ดวงตาของท่านศาสนทูตจึงขมึงไปยังร่างน้อยและหลั่งน้ำตา (ทันใดนั้น) อับดุลเราะฮ์มาน ลูกของอาร์ฟได้กล่าวกับท่านศาสนทูตว่า “โอ ศาสนทูต ท่านร้องให้ด้วยหรือ?” ท่านศาสนทูตจึงตอบว่า “โอ ลูกของอาร์ฟ นี่คือน้ำตาแห่งความสงสาร และเป็นความรู้สึกลึกซึ้งที่มุ่งตรงไปยังผู้ตาย” หลังจากนั้นท่านศาสนทูตจึงหลั่งน้ำตาอีกครั้ง แล้วกล่าวว่า “แท้จริงฉันหลั่งน้ำตาอันเนื่องมาจากดวงใจที่เศร้าโศก และฉันมิได้กล่าวอันใดนอกจากสิ่งซึ่งเป็นที่พอพระทัยของพระผู้ทรงกรุณาของฉัน โอ อิบรอฮีม แท้จริงฉันรู้สึกหดหู่ในการจากไปของเจ้า”

ท่านศาสนทูตถามว่า “พวกเจ้าคิดหรือไม่ว่าหญิงคนนี้จะกล้าโยนลูกของตัวเข้ากองไฟ คนซึ่งปรากฏอยู่ ณ ที่นั้นต่างตอบว่า “ไม่กล้า” ท่านศาสนทูตกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงกรุณาปรานียิ่งต่อสรรพสัตว์ของพระองค์มากกว่าหญิงคนนี้มีต่อลูกของนาง”

เมื่อคนในครอบครัวของท่านศาสนทูตตายลง และบรรดาผู้หญิงต่างรำไห่ต่อหน้าศพ อุมัรจึงยืนขึ้นห้ามการร้องไห้ พลางไล่หญิงเหล่านั้นออก

ไป แต่ท่านศาสนทูตกล่าวขึ้นว่า โอ อุมัร ปล่อยพวกเขาตามลำพังเถิด เพราะว่าตาที่หลังน้ำตาและดวงใจที่ระงมอยู่ด้วยความเศร้าสลดเมื่อยามร้ายได้เข้ามาเยือนและยังใหม่อยู่ และการร้องไห้ของหญิงเหล่านี้ก็มีใช้ว่าจะโอดครวญ

เกี่ยวกับมโนธรรม

ชายคนหนึ่งได้ถามท่านศาสนทูตว่า “อะไรเป็นเครื่องหมายที่เราจะทราบได้ว่าบุคคลใดมีความศรัทธาที่แท้จริง” ท่านศาสนทูตตอบว่า “ถ้าเจ้ารู้สึกพึงพอใจเนื่องจากการทำความดี และรู้สึกเสียใจเนื่องจากการทำชั่ว เช่นนั้นแหละได้ชื่อว่าเจ้าเป็นผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง” ชายคนนั้นถามอีกว่า “อันใดเล่าที่จัดว่าเป็นความผิดที่แท้จริง?” ท่านนบีตอบว่า “เมื่อสิ่งใดขัดต่อมโนธรรม สิ่งนั้นเป็นความผิด เจ้าจงละเสีย”

มนุษยชาติจะไม่หลงทาง หลังจากที่ได้พบทางเที่ยงธรรมแล้ว นอกเสียจากว่าพวกเขาตกเถียงแตกแยกกันในสัจธรรม

เกี่ยวกับความสันโดษ

ความร่ำรวยมิได้มาจากความมากมายของทรัพย์สินทางโลก แต่ได้จากความเพียงพอแห่งจิตใจเมื่อเจ้าเห็นบุคคลอื่นได้รับความร่ำรวยและความสวยงามมากกว่า เจ้าจงดูบุคคลอื่นผู้ได้รับสิ่งเหล่านั้นน้อยกว่าเจ้า

เจ้าจงดูฐานะของบุคคลผู้ด้อยกว่าเจ้า เพื่อว่าเจ้าจักไม่ดูแคลนริษี (ความโปรดปรานจากพระเจ้า) ที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าประทานแก่เจ้า

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงรักบุคคลผู้ถือสันโดษ (รู้จักความพอเพียง)

เกี่ยวกับการควบคุมตนเอง

การต่อสู้ที่ประเสริฐสุด คือ การต่อสู้เพื่อเอาชนะตนเอง
การปฏิบัติศาสนกิจ จะไม่ปลดปล่อยบาปจากบุคคลผู้พุดจาเหลวไหล
เขายังไม่เป็นมุสลิม จนกว่าลึ้นกับใจของเขาจะตรงกัน

บุคคลใดผู้ได้รับความอ่อนโยน เขาจะได้รับส่วนแบ่งความดีทั้งโลก
นี้และโลกหน้า

บุคคลใดผู้ข่มความโกรธ ในขณะที่เขามีอำนาจที่จะกระทำได้ บุคคล
นั้นจะได้รับประทานรางวัลอันยิ่งใหญ่จากพระผู้เป็นเจ้า บุคคลฉลาดและ
มีสติสัมปชัญญะ คือ ผู้รู้จักข่มกิเลสตนหาแห่งตน โดยหวังการตอบแทน
จากพระผู้เป็นเจ้า แต่บุคคลโง่ไร้สติสัมปชัญญะ คือ ผู้ปล่อยตนตาม
กามตัณหา และทั้งหมดนี้ (ขึ้นอยู่กับ) การขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์

“โปรดให้คำแนะนำตักเตือนแก่ฉัน” คนหนึ่งร้องขอท่านศาสนทูต
มุฮัมมัด (ซ.ล.) ท่านศาสนทูตตอบว่า “เจ้าจงอย่าโกรธ”

มุอาซพูดว่า “ในขณะที่ฉันกำลังจะจากไปทำหน้าที่พิพากษา ณ เมือง
ยะมัน คำตักเตือนครั้งสุดท้ายก่อนจากที่ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ซ.ล.) ได้ให้
ไว้แก่ฉันคือ โอ มุอาซ จงแสดงอริยาศัยที่ดีต่อประชาชน”

เขาผู้เหวี่ยงบุคคลอื่นลงไปด้วยความโกรธ จะเป็นผู้มีความเข้มแข็ง
และอำนาจก็หาไม่ แต่บุคคลใดถอนความโกรธโยนทิ้งได้ บุคคลนั้นได้ชื่อว่ามี
อำนาจเข้มแข็ง ไม่มีเครื่องดีมีดที่ดีไปกว่ากลิ่นความโกรธเพื่อพระผู้เป็นเจ้า

“ผู้ที่มีความเข้มแข็งนั้น หาใช่การเอาชนะด้วยกำลังไม่ หากแต่ผู้ที่
เข้มแข็งนั้นคือ ผู้ที่ (สามารถ) ครองตนเองได้ขณะมีความโกรธ” อัล-อะดิษ
(บุคอรี-มุสลิม)

เกี่ยวกับอภัยที่ยิสภาพอ่อนโยน

ความถ่อมตนและสุภาพ เป็นการแสดงออกซึ่งกุศลกรรม

แท้จริงบุคคลผู้อบรมสั่งสอนกิริยามารยาทที่งดงามแก่บุตรของเขา เป็นการดีสำหรับเขายิ่งกว่าการให้ทาน

ไม่เป็นการถูกต้องสำหรับแขกที่จะอยู่นานเกินไป จนเป็นที่อึดอัดใจแก่เจ้าของบ้าน ไม่มีบิดาคนใดที่จะให้สิ่งใดแก่บุตรดั่งยิ่งไปกว่ากิริยามารยาทที่งดงาม

โอ! รอซูลแห่งอัลลอฮ์ จงให้คำแนะนำฉันเถิดว่าฉันจะทำประการใดกับบุคคลผู้ซึ่งเมื่อฉันไปหาเขา เขาไม่ไยดีต้อนรับฉัน และหลังจากนั้นเขาก็มาที่บ้านของฉัน ฉันจะต้อนรับเขาหรือปฏิบัติอย่างที่เขาเคยปฏิบัติต่อฉัน? มุฮัมมัด คือลฯ ตอบว่า “จงต้อนรับเขา”

ความดีที่เหนือความดีทั้งหลายนั้น คือ ท่านจะต้องติดต่อสัมพันธ์กับผู้ที่ดีความสัมพันธ์กับท่าน ท่านจงให้แก่ผู้ที่ไม่มีความสามารถจะให้ท่านได้ และท่านจงอภัยโทษให้แก่ผู้ซึ่งทุจริตต่อท่าน” (ฮะดีษนี้รายงานโดย ตือบรอณี)

จงให้เกียรติแก่คนอื่นตามฐานะอันสูงของเขา

เพื่อต้องการไม่ให้เกินที่ ท่านรอซูลุลเลาะห์ได้นั่งยอง ชาวอาหรับทะเลทรายคนหนึ่งซึ่งอยู่ในที่นั้นจึงถามขึ้นว่า อะไรที่ทำให้ท่านนั่งอย่างนั้น? มุฮัมมัด คือลฯ ตอบว่า “แท้จริงพระผู้เป็นเจ้าทรงให้ฉันเป็นบ่าวที่ถ่อมตนและไม่ใช่มุขขี้นกผู้ทะนง”

อย่าตำหนิตะเยียนหรือทำให้บุคคลอื่นเสียหาย ถ้าคนอื่นตำหนิตะเยียนและทำความเสื่อมเสียให้แก่เจ้า เจ้าจงปล่อยวางมันเสีย และอย่าเปิดเผยเรื่องของคนอื่นในสิ่งที่เจ้ารู้

เมื่ออาหารถูกยกมาวางตรงหน้าเจ้า เจ้าต้องไม่ลุกขึ้นออกไปจนกว่าสำหรับอาหารถูกยกกลับไป และต้องไม่ผละออกไปจากวงอาหารก่อนคนอื่นรับประทานเสร็จ ถ้าจำเป็นต้องจากไปก่อน เจ้าต้องขอโทษ

ตามแบบอย่างของฉันคือ เจ้าของบ้านจะต้องออกไปส่งแขกถึงหน้าประตูของเขา

การอ่านอนซอนง่าย และความสงบเสงี่ยมเจียมตน เป็นสองส่วนของการอิหม่าน ส่วนการพูดจาเหลวไหลไร้สาระและพูดต่อเติมเสริมแต่ง เป็นสองส่วนของผู้กลับกลอก หน้าไหว้นหลังหลอก

เมื่ออยู่กันสามคน สองคนไม่ควรกระซิบบอกแก่กัน โดยปล่อยให้คนที่สามไม่รู้ด้วย จนกระทั่งคนอื่น ๆ ได้มาปรากฏ ณ ที่นั้น เพราะการกระทำเช่นนั้นจะกระทบกระเทือนใจอีกคนหนึ่ง

เกี่ยวกับอาชญากรรม

อาชญากรรมที่ร้ายแรงที่สุด คือ การขโมย คือ ยกสิ่งอื่น ๆ เป็นภาคี เทียบเท่าอัลลอฮ์ ทำความเดือดเนื้อร้อนใจให้กับบิดามารดา ฆ่ามनुษย์ ฆ่าตัวตาย และสบบดสาบานพูดเท็จ

เกี่ยวกับการเพาะปลูกบนแผ่นดิน

เป็นบุญกุศลสำหรับเขา มุสลิมผู้ซึ่งได้ปลูกต้นไม้ หรือหว่านเพาะเมล็ดพืชลงในแผ่นดิน มनुษย์ หมูนกและสัตว์อื่น ๆ ได้กินพืชผลจากมัน

ใครก็ตามที่ทำให้พื้นดินที่แห้งแล้งตายแล้วมีชีวิตชีวาขึ้นด้วยการเพาะปลูกในที่ว่างเปล่านั้น สำหรับเขามีรางวัลตอบแทนในการกระทำเช่นนั้น

เกี่ยวกับคนตาย

เมื่อเห็นคนหามศพผ่านมา ท่านศาสดามุฮัมมัด คีอละ ได้ยืนขึ้น ให้เกียรติแก่ผู้ตาย สาวกคนหนึ่งจึงบอกว่า “นั่นเป็นศพยิว” ท่านศาสดากล่าวว่า “มิใช่ร่างกายที่เคยมีวิญญาณดอกหรือจากผู้ตายนั่น เราควรจะเป็นตัวอย่างและเกรงกลัว”

เมื่อท่านนบีมุฮัมมัด คีอละ เดินผ่านสุสานในเมืองมะดีนะฮ์ ท่านหันหน้าไปยังหลุมศพเหล่านั้นแล้วพูดว่า “ความสันติสุขจงมีแก่ท่าน โอ! ชาวกุโบรฺ ขอพระผู้เป็นเจ้าโปรดประทานอภัยโทษแก่พวกเราและพวกท่าน พวกท่านผู้เดินทางมาก่อนเรา และพวกเรากำลังจะติดตามท่านไป!”

อย่าพูดให้ร้ายแก่ผู้ตาย

เมื่อศพผู้ใดผู้หนึ่งผ่านไป ไม่ว่าจะเป็นศพยิว คริสเตียน หรือมุสลิม เจ้าจงยืนขึ้น

เกี่ยวกับความตาย

ไม่มีใครในหมู่ผู้เจ้าที่ปรารถนาความตาย ไม่ว่าผู้ประกอบความดี เพื่อเป็นเสบียงเพิ่มพูนความดีในชีวิต หรือผู้ประกอบความชั่ว สำหรับบุคคลผู้ขออภัยโทษต่อพระผู้เป็นเจ้าด้วยความรู้สึกเสียใจในความผิด ก็ไม่ปรารถนาหรือพึงพอใจในความเสียใจก่อนเวลามาถึง แท้จริงเมื่อผู้เจ้าตาย ความหวังและความทะเยอทะยานในผลรางวัลตอนแทนก็สูญสิ้น และแท้จริงชีวิตของมุฮัมมิด เขาเพิ่มพูนชีวิตด้วยการประกอบกิจการทั้งหลายที่เป็นคุณความดี

จงระลึกถึงสิ่งที่ทำลายและสิ่งที่มาพราวจากความพึงพอใจทั้งหลาย สิ่งนั้นคือความตาย

ไม่มีผู้ใดในหมู่ผู้เจ้าปรารถนาความตาย และจากโลกอันทุกข์ทรมาณ

แต่ถ้ามีบุคคลสักคนปรารถนาความตาย เขาต้องพูดว่า “โอ พระผู้อภิบาล โปรดปกป้องรักษาให้ชีวิตของข้าพระองค์ยืนยาว เพื่อจักประกอบกรรมดีสำหรับชีวิต และจงทำให้ข้าพระองค์ตาย เพื่อเช่นนั้นจักเป็นการดีสำหรับข้าพระองค์”

ความดีงามย่อมไม่ตาย บางทีเขาทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนสภาพ จากชีวิตในโลกที่ย่างต่อเหตุแห่งความชั่ว ไปยังโลกที่มีชีวิตนิรันดร์

ความตายเป็นสิ่งที่น่าพึงพอใจสำหรับมุสลิม จงรำลึกและพูดถึงอย่างดีต่อความตายของเจ้า และห่างจากการพูดไม่ดีถึงมัน

มีสองสิ่งที่บรรดาลูกหลานอาดัมไม่ชอบ สิ่งหนึ่งคือความตาย แต่สำหรับมุสลิม ความตายดีกว่าความบาป สิ่งที่ 2 คือความยากจนขาดแคลน แต่สำหรับความยากจนนั้น จะได้รับการไต่สวนน้อยในวันอาคิเราะฮ์

หลุมศพคือขั้นแรกของการเดินทางไปสู่ชีวิตนิรันดร์

ความตายเหมือนสะพานเชื่อมเพื่อนกับเพื่อน

ความหลับเป็นพี่น้องของความตาย

สามวันก่อนหน้าอะฟาด (ตาย) ท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลา ได้พูดว่า “ไม่มีคนใดในพวกเจ้าต้องตาย เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากพระเป็นเจ้า และด้วยความหวังจากพระเมตตาการุณาและการอภัยโทษของพระองค์”

เกี่ยวกับหนี้สิน

บุคคลใดพอใจเช่นนั้น พระผู้เป็นเจ้าจะปลดเปลื้องเขาให้เป็นอิสระจากความทุกข์โศกธรรมานในวันสุดท้าย นั่นคือ เรายืมหรือชักช้าในการเรียกคืนเงินที่คนยากจนกู้ยืมเขาไป หรือมอบเงินกู้ส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดให้แก่คนยากจน

ผู้ตายเพื่อศาสนาจะได้รับการยกโทษทุกบาปกรรม เว้นแต่หนี้สินที่เขาได้ก่อไว้

ผู้ใดซึ่งมีภาระต้องชำระหนี้สินในสิ่งใด และปฏิเสธไม่ชำระหนี้สินในสิ่งนั้น เป็นการถูกที่จะลดเกียรติผู้นั้นลง และลงโทษ

เกี่ยวกับความสุ่มรอบคอบ

ความสุ่มรอบคอบในหน้าที่การงานที่รับผิดชอบ เป็นความโปรดปรานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

การจัดเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสุ่มรอบคอบในกิจการงานทั้งหลาย ความสม่ำเสมอในทุกสิ่ง (ดำเนินชีวิตสายกลาง) เป็นส่วนหนึ่งใน 24 ส่วนแห่งคุณลักษณะของบรรดาศาสดา

เกี่ยวกับการจัดระเบียบงานที่ดี

เขาเป็นมุสลิมที่สมบูรณ์ที่สุด ซึ่งการจัดงานที่เป็นระเบียบเรียบร้อยของเขา เป็นที่พึงพอใจที่สุดสำหรับทุกคนในบ้านของเขา

แท้จริงพวกเจ้าผู้เป็นที่รักมากที่สุดของฉัน และใกล้ชิดฉันที่สุดในโลกหน้า คือ บุคคลผู้ประกอบกิจการงานเป็นระเบียบเรียบร้อย และแท้จริงผู้เป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ของฉัน และห่างไกลจากฉันมากที่สุด คือ บุคคลผู้มีอารมณ์ร้าย

(แท้จริงพวกเจ้าผู้เป็นที่รักมากที่สุดของฉัน คือ บุคคลผู้ประกอบกิจการงานทั้งหลายเป็นระเบียบเรียบร้อยมากที่สุด)

ฉันมาเพื่อเป็นแบบอย่างของการประกอบกิจการงานทั้งหลายที่ดีบริบูรณ์

โอ! พระผู้อภิบาล พระองค์ทรงบังเกิดให้ร่างกายของฉันดั่งาม เพื่อฉันจะได้ประกอบกิจการที่ดี

ลักษณะสองประการที่ไม่สัมพันธ์กับความเป็นมุสลิม สิ่งนั้นคือ ความโลกตะกळेในทรัพย์สินสมบัติและประกอบกิจการที่ไม่ดี

ความตายและชีวิตหลังความตาย

แต่ละชีวิตย่อมได้ลิ้มรสความตาย และแท้จริงพวกเจ้าจะถูกตอบแทนรางวัล ให้ครบถ้วนในวันชาติหน้า ดังนั้นผู้ใดถูกกีดกันออกจากไฟนรก และถูกนำตัวเข้าสวรรค์ แน่อนเขาย่อมได้รับชัยชนะและชีวิตโลกนี้ไม่มี (แก่่นสารใด ๆ ทั้งสิ้น) นอกจากเป็นเพียงสิ่งภิรมย์ที่ล่อลวงเท่านั้น (ซูเราะห์ อาลิอิมรอน, อายะห์ที่ 185)

(มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า “แท้จริงความตายที่พวกท่านหลบหนีมันนั้น มันจะต้องมาประสบกับพวกท่านอย่างแน่อน แล้วพวกท่านก็จะถูกนำกลับไปยังผู้ทรงรู้ถึงสิ่งที่เร้นลับและสิ่งที่เปิดเผย และพระองค์จะทรงบอกแก่พวกท่านถึงสิ่งที่พวกท่านได้ปฏิบัติไป” (ซูเราะห์ อัลอุมมะฮ์ อายะห์ที่ 8)

เล่าจากอะบิฮุร็อยเราะห์ (ร.ด.) จากท่านนบี (ช.ล.) ได้กล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงความตายให้มาก ๆ (รายงานโดยติรมีซีย์ และนาซาอี) ท่านรอซูลุลเลาะห์ (ช.ล.) ทรงเตือนไว้ว่า: ท่านพึง (ปรับปรุง) การดำรงชีพของท่านในโลกนี้ และพึงปฏิบัติ (อามัล) เพื่อโลกหน้าประดุจดังท่านจะจบชีวิตในวันพรุ่งนี้ (โดยอัลโดละมี จากอะนัส)

เล่าจากอะนัส (ร.ด.) จากท่านนบี (ช.ล.) ได้กล่าวว่า: สามสิ่งจะติดตามไปกับศพ และจะกลับมาสองสิ่ง จะอยู่กับศพเพียงสิ่งเดียว ครอบครัวยุค ทรัพย์สินสมบัติ และผลจากการกระทำของเขาติดตามเขาไป ครอบครัวยุคและทรัพย์สิน

ของเขาจะกลับมา ส่วนผลจากการกระทำของเขานั้นอยู่ (กับเขา) (รายงานโดยบุคคลมุสลิม และติรมีซีย์)

เล่าจากอิบน์ อุมัร จากท่านนบี (ซ.ล.) ได้กล่าวว่า: ความจริงเมื่อคนใดคนหนึ่งจากพวกท่านได้เสียชีวิต ที่อยู่ของเขาจะถูกนำมาให้เขาเห็นทั้งเวลาเช้า และเวลาเย็น ถ้าหากเขาเป็นชาวสวรรค์ ที่อยู่ของเขาก็เป็นของชาวสวรรค์ แต่ถ้าหากเขาเป็นชาวนรก ที่อยู่ของเขาก็เป็นของชาวนรก จะมีผู้กล่าวกับเขาว่า: นี่คือน้ำที่อยู่ของท่าน จนกว่าอัลลอฮ์จะบังเกิดท่านขึ้นมาในวันกิยามะห์ (รายงานโดยห้าคนนอกจากอะบูดาอูด)

ท่านอะบิสะอิด (ร.ด.) รายงานว่า ท่านรอซูล (ซ.ล.) ได้กล่าวว่า: อันที่จริงกุโบร์ (หลุมฝังศพ) อาจจะเป็นอุทยานหนึ่งจากบรรดาอุทยานของสวนสวรรค์ หรืออาจเป็นขุมหนึ่งจากขุมนรกก็ได้ สุดแล้วแต่ความประพฤติของผู้ตายนั้น (ติรมีซีย์)

เล่าจากอัลบะรอ (ร.ด.) จากท่านนบี (ซ.ล.) ได้กล่าวว่า “เมื่อ (ศพของ) มุอมีนได้ถูกให้ลุกขึ้นนั่งภายในหลุมฝังศพของเขา จะมีผู้มาหาเขา (มะลาอิกะฮ์สองท่าน ชื่อมุนกัรและนากีร) หลังจากนั้นเขาให้สัตย์ปฏิญาณว่า: ไม่มีพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ์ และนั่นแหละที่ตรงกับคำของอัลลอฮ์ที่ว่า พระองค์อัลลอฮ์จะให้บรรดาผู้ศรัทธาสามารถยืนยันด้วยคำพูดที่มั่นคงทั้งในโลกนี้และโลกหน้า (อาคิเราะห์)”

เล่าจากอะนัส จากท่านนบี (ซ.ล.): แท้จริงบ่าวของอัลลอฮ์นั้น เมื่อถูกวางลงในหลุมฝังศพ และมิตรสหายของเขาได้กลับกันหมดแล้ว ความจริงเขาจะได้ยิน (แม้แต่) เสียงร้องเท้าของพวกเขาที่กระทบพื้น จะมีมะลาอิกะฮ์สองท่านมาหาเขา แล้วจับเขาลุกขึ้นนั่ง และมะลาอิกะฮ์ทั้งสองก็กล่าวว่า: ท่านเคยพูดอย่างไรในตัวชายผู้นี้ (หมายถึงมุฮัมมัด (ซ.ล.))

ส่วนบ่าวของอัลลอฮ์ที่เป็นผู้ศรัทธา (มุอมีน) ก็จะกล่าวตอบว่า: ข้าพเจ้าให้สัตย์ปฏิญาณว่า แท้จริงเขาเป็นบ่าวและเป็นทูตประกาศศาสนาของอัลลอฮ์ จะมีผู้กล่าวแก่เขาว่า ท่านจงดูที่อยู่ของท่านในนรก แท้จริงอัลลอฮ์ได้เปลี่ยนให้ท่านมีที่อยู่ในสวรรค์เพราะชายผู้นี้ และเขาก็ได้แลเห็นสถานที่ทั้งสองแห่งนั้น ส่วนบ่าวของอัลลอฮ์ที่เป็นกาฟิร (ผู้ไม่ศรัทธา) หรือเป็นคนหน้าไหว้หลังหลอก จะมีผู้กล่าวแก่เขาว่า ท่านเคยกล่าวว่ายอย่างไรในผู้ชายคนนี้ เขาจะกล่าวว่าข้าพเจ้าไม่รู้ แต่ข้าพเจ้าเคยพูดเหมือนกับที่ผู้คนเขาพูดกัน จะมีผู้กล่าวว่าท่านไม่รู้และไม่ตาม และเขาจะถูกตีด้วยกระบองใหญ่ที่ทำจากเหล็กครั้งหนึ่ง เขาจะส่งเสียงร้องขนาดที่ผู้อยู่ใกล้ ๆ จะได้ยิน นอกจากมนุษย์และยีน (รายงานฮะดีษทั้งสองโดยหาคิม)

การให้อภัย

เล่าจากอะนะล (ด.ร.) ได้กล่าวว่า: ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นท่านรอซูลุลเลาะห์ (ซ.ล.) ที่มีคดีหนึ่งคดีใดถูกฟ้องร้องขึ้นมายังท่าน โดยที่ในคดีนั้นมีการกิสสนอกจากท่านจะใช้ให้มีการให้อภัยในคดีนั้น ๆ (รายงานโดยอะบูดาอูด และนาซาอี)

บุคคลใดให้อภัยทั้ง ๆ ที่มีความสามารถ (จะจัดการแก่ผู้ทำผิดนั้น) อัลลอฮ์ก็จะให้อภัยแก่เขาในวันแห่งความยุ่งยาก (วันกิยามะห์) (รายงานโดยดีออบรอนี จากอะบูฮูมาะฮ์)

บรรดาผู้บริจาคยามผาสุกและคัมแค้น และผู้ข่มโทษ และผู้อภัยแก่มนุษย์ และอัลลอฮ์ทรงรักผู้กระทำการดี

(อัลกรุอาน 3: 134)

การบริจาค

สุเจ้าจะไม่บรรลุดึงคุณธรรมได้ จนกว่าสุเจ้าบริจาคสิ่งที่สุเจ้ารัก และอันใดที่สุเจ้าบริจาค ดังนั้นแท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้งานดี

(อัลกุรอาน 3: 92)

จากอะบีฮุรไรระห์ (ร.ด.) จากท่านนบี (ซ.ล.) ได้กล่าวว่า: การทำทานที่ดีที่สุดคือ ทานที่ทำบนหลังแห่งความรวย และท่านจงเริ่มต้นด้วยการทำทานแก่บุคคลที่ท่านเล็งดู (เช่น ภรรยา บุตร) (รายงานโดยผู้รายงานทั้งห้า ยกเว้นติรมิซีย)

จากอะบีอุมามะฮ์ (ร.ด.) จากท่านนบี (ซ.ล.) ได้กล่าวว่า: โอ้มนุษย์ แท้จริงการที่ท่านให้ส่วนเหลือ (แก่ผู้อื่น) มันก็เป็นความดีแก่ท่าน และการที่ท่านหวังไว้ มันจะเป็นความเลวแก่ท่านเองและท่านจะไม่ถูกดำเนินเนื่องจากความพอมิพอใช้ (ไม่เหลือเผื่อแผ่พอจะให้ใครได้) ... และท่านจงเริ่มต้นกับบุคคลที่ท่านเล็งดู และมีอบนย้อมประเสริฐกว่ามือล่าง (รายงานโดยบุคอรี และมุสลิม)

จากอะบีฮุรไรระห์ (ร.ด.) กล่าวว่า... มีชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี (ซ.ล.) แล้วเขากล่าว... โอ้ท่านรอซูลุลเลาะห์ การทำทานอย่างใดจึงจะได้กุศลยิ่งใหญ่ที่สุด?... ท่านรอซูลตอบว่า... ให้ท่านทำทานในขณะที่ท่านมีสุขภาพปกติ ท่านยังมีความต้องการในสิ่งนั้น ท่านยังกลัวความยากจน (จากการทำทานนั้น) และท่านยังหวังความรวย และท่านไม่ประวิง (การทำทาน) จนถึงวาระที่สัญญาณขึ้นมาถึงคอกอหอยแล้ว ซึ่งวาระนั้นท่านพูดสั่งให้ท่านแก่นายฟุลานอย่างนี้ และแก่นายฟุลานอีกคนหนึ่ง อย่างนี้ อย่างนี้ แต่สิ่งนั้นมีอยู่แล้วสำหรับนายฟุลาน (รายงานโดยบุคอรี มุสลิม และนาฮาอี)

จากอะบีมุซา (ร.ด.) จากท่านนบี (ซ.ล.) ได้กล่าวว่า: เป็นภาระหน้าที่ของมุสลิมทุกคนจะต้องทำงาน พวกซอฮาบะฮ์ถามว่า ... หากเขาไม่มี? ... ท่านรอซูลตอบว่า ... ก็ให้เขาช่วยเหลือแก่ผู้มีความจำเป็นที่เดือดร้อน... พวกเขາถามว่า...แล้วถ้าเขาไม่มี? ท่านตอบว่า... ก็ให้เขาปฏิบัติแต่คุณธรรม และระบับความชั่ว นั่นก็เป็นการทำงานสำหรับเขาแล้ว (รายงานโดยบุคอรี มุสลิม และนาฮาอี)

จากอะบีสุรอยเราะห์ (ร.ด.) จากท่านนบี (ซ.ล.) ได้กล่าวว่า: อัลลอฮ์ทรงมีโองการว่า...โอ้มนุษย์เจ้าจงแจกจ่ายเถิด แล้วเจ้าก็จะได้รับการแจกจ่าย... และพระองค์มีพระดำรัสอีกว่า... คลังของอัลลอฮ์ย่อมเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอตลอดไป ไม่มีสิ่งใดทำให้บกพร่องได้ตลอดวัน ตลอดคืน พวกท่านไม่สังเกตดอกหรือ พระองค์ทรงแจกจ่ายมาตั้งแต่พระองค์ได้ทรงบันดาลชั้นฟ้าและแผ่นดิน แต่สิ่งที่อยู่ในคลังของพระองค์หาได้บกพร่องลดน้อยลงไม่... ท่านรอซูลกล่าวอีกว่า... และบัลลังก์ของพระองค์อยู่บนน้ำ แล้วในอำนาจของพระองค์มีตราฐ ซึ่งจะขึ้นและลด (สำหรับบุคคลที่พระองค์มีพระประสงค์) (รายงานโดยบุคอรี และมุสลิม)

เล่าจากยะบิร (ร.ด.) จากท่านนบี (ซ.ล.) ได้กล่าวว่า: ทุกๆ ความดีนั้นเป็นทาน และส่วนหนึ่งของความดีคือ การที่ท่านพบกับพี่น้องของท่านด้วยใบหน้าที่ยิ้มบาน และคือการที่ท่านเทน้ำจากภาชนะของท่านลงในภาชนะของพี่น้องของท่าน (รายงานโดยสี่คน)

เล่าจากอะนัส (ร.ด.) ได้กล่าวว่า: ท่านรอซูลุลเลาะห์ (ซ.ล.) เป็นมนุษย์ที่ดีที่สุด ใจบุญที่สุด และกล้าหาญที่สุด

เล่าจากยะบิร (ร.ด.) ได้กล่าวว่า: ท่านรอซูลุลเลาะห์ (ซ.ล.) ไม่เคยถูกขอสิ่งใดเลยที่ท่านกล่าวว่า “ไม่” (รายงานฮะดีษทั้งสองโดยบุคอรี และ

มุสลิม)

เล่าจากอะบีสุรเราะห์ (ร.ด.) จากท่านนบี (ซ.ล.) ได้กล่าวว่า: คนใจบุญนั้นใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ ใกล้ชิดกับสวรรค์ ใกล้ชิดกับมนุษย์ ห่างไกลไพนรก คนตระหนี่นั้นห่างไกลจากอัลลอฮ์ ห่างไกลจากสวรรค์ ห่างไกลจากมนุษย์ ใกล้ชิดกับนรก คนโง่ที่ใจบุญ เป็นที่รักของอัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่และเกรียงไกร ยิ่งกว่านักทำอิบาดะห์ที่ตระหนี่ (รายงานโดยติรมิซีย์ บัยฮะกียัตอบรอนี)

ความสุข

การที่มนุษย์จะได้รับความสุข มนุษย์จะต้องมีศรัทธาที่บริสุทธิ์ สะอาด ถูกต้อง แท้จริง มีมาตรฐานทางศีลธรรมที่ถูกต้องดีงาม จิตใจปราศจากมลทินแห่งการอิจฉาริษยา ออโทง เกลียดชัง และการทำดีที่มีผลต่อประโยชน์สุขและความดีงามของสังคมและมนุษยชาตินั้น พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนแห่งสวรรค์ตลอดไป พวกเขาไม่ปรารถนาที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแก่พวกเขา ชาวสวรรค์จะได้รับทุกสิ่งที่เขาต้องการ โดยพระประสงค์ของอัลลอฮ์ โลกหน้าจะเป็นโลกแห่งตัวตนที่แท้จริง เข้าถึงสิ่งที่เขาแสวงหา มีชีวิตนิรันดร์ใกล้พระอัลลอฮ์ ไม่มีวันเบื่อหน่าย

(อัลกุรอาน 18: 107-108)

ความทุกข์

ความทุกข์ในโลกหน้า คือการปฏิเสธพระเจ้า ความศรัทธาอย่างผิด ๆ ความเสื่อมทรามทางศีลธรรม ความเห็นแก่ตัว ความหลงตัวเอง การกตัญญู การเกี่ยวข้อกับดอกเบ๊ย การกล่าวเท็จและนินทาว่าร้าย และการ

ละทิ้งการปฏิบัติศาสนกิจ และอื่น ๆ โลก

ความตาย

- ชีวิตหลังความตาย ความเชื่อในเรื่องการฟื้นคืนชีพหลังความตาย มิใช่ความเชื่อที่มง่ายไร้สาระ แต่เป็นความจริง เป็นความยุติธรรม เป็นเหตุเป็นผล และเป็นสิ่งที่มนุษย์จำเป็นต้องมีไม่ว่าจะอยู่ในยุคไหน (บรรจงบินกาซัน)

- ทุกชีวิตจะต้องได้ลิ้มรสความตาย แล้วในที่สุดผู้เจ้าก็จะถูกนำกลับมายังเรา

(อัลกุรอาน 29-52)

- ความตายเป็นสิ่งที่มนุษย์อาจไม่ชอบ แต่ความตายก็เป็นความจริงที่มนุษย์มีอาจปฏิเสธและหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทันทีที่มนุษย์เริ่มกำเนิดออกมาจากท้องแม่ มนุษย์ก็เริ่มเดินเข้าสู่ความตายทุกขณะ แล้วแต่จะช้าหรือเร็ว ขึ้นอยู่กับวาระของแต่ละคนว่าถูกกำหนดไว้ยาวนานแค่ไหน

อัลลอฮ์เป็นผู้สร้างมนุษย์ และประทานชีวิตแก่มนุษย์

ความตายมิใช่การสิ้นสุดของชีวิต หากแต่เป็นการโยกย้ายจากชีวิตโลกหนึ่งไปยังอีกโลกหนึ่ง และจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่ง ตัวตนที่แท้จริงของชีวิตใหม่นั้นคือจิตวิญญาณ เพราะจิตวิญญาณคือสิ่งที่ทำให้มนุษย์เป็นตัวตนขึ้นมา ดังนั้นตัวตนที่แท้จริงของมนุษย์จึงมิใช่ร่างกาย แม้ร่างกายจะสูญสลาย แต่ชีวิตของมนุษย์ยังคงดำรงอยู่ - คัมภีร์อัลกุรอาน (วาระของอัลลอฮ์ที่ประทานแก่นบีมุฮัมมัด)

ความยุติธรรม หมายถึง การให้สิทธิตามสมควรที่จะได้รับโดยไม่มีการแบ่งแยกใด ๆ การลิดรอนสิทธิอันควรที่จะได้รับจึงเป็นความไม่ยุติธรรม

การแบ่งแยกโดยให้สิทธิแก่บางคนในขณะที่ลิดรอนสิทธิของบางคนที่มีสมควรจะได้รับ จึงเป็นความไม่ยุติธรรมเช่นกัน คนจึงควรได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าอย่างเท่าเทียมกันตามความสามารถของพวกเขา

มนุษย์และสัตว์ - มนุษย์สูงส่งเหนือกว่าสัตว์เมื่อเขามีศรัทธาและกระทำความดี แต่เมื่อเขาหันเหออกจากแนวทางของพระเจ้า (ที่ให้ทำดี) หรือปฏิเสธพระองค์ มนุษย์ก็อาจจะเลวยิ่งกว่าสัตว์เดียรัจฉานทั้งหลาย

อัลลอฮ์สั่งให้มนุษย์เป็นผู้มีความศรัทธาและทำความดี โลกหน้ามิได้ตอบแทนความดีของมนุษย์ ลงโทษคนชั่ว

เพื่อความยุติธรรม - จึงมีชีวิตหลังความตาย (สวรรค์มิได้อยู่นอกนรกมิได้อยู่ในใจอย่างคำพังเพย) แต่เราจะได้พบหลังความตาย

นรก

คือสถานที่สำหรับลงโทษคนทำบาปต่าง ๆ คัมภีร์อัลกุรอานยืนยันว่านรกมีประตูเจ็ดบานสำหรับคนทำบาปแต่ละประเภท ในนรกมีไฟชนิดต่าง ๆ ผู้อยู่ในนรกจะถูกไฟเผารอบตัว

สวรรค์

มีสายน้ำ ลำธาร อุทยานดอกไม้ ธารน้ำนม ธารน้ำจืด ธารน้ำผึ้ง และผลไม้

ชีวิตหลังความตายเป็นเรื่องจริง มีเหตุผลที่สติปัญญามนุษย์ไม่อาจปฏิเสธได้ และจำเป็นต้องมีเพื่อความยุติธรรม

- ทรรศนะที่มนุษย์สะสมไว้ในโลกนี้ จะไม่อำนวยประโยชน์ใด ๆ ให้แก่ชีวิตใหม่ในโลกหน้าของผู้ตายได้เลย

ข้อเหมือนของการสอนอิสลามและคริสต์

- ขอให้มนุษย์จงสำนึกบาปเกิด
- ขอให้มนุษย์จงเชื่อฟังพระเจ้า
- ขอให้ชีวิตมีความสะอาด บริสุทธิ์
- พระเจ้าจะลงโทษผู้มีบาป

ความดี (คัมภีร์อัลกุรอาน)

ผู้เป็นคนดี มะลาอิกะฮ์จะบอกคนดีทันทีหลังจากตายว่า พวกเขาไม่ต้องคอยวันตัดสินในโลก แต่จะรับวิญญาณไป “สันติจงมีแด่ท่าน จงเข้าไปในสวรรค์ตามที่พวกท่านได้ทำไว้เกิด” (อัลกุรอาน 16: 32)

ความชั่ว

สำหรับผู้ทำความชั่วนั้นจะถูกลงโทษอย่างหนัก “ถูกนำมาอยู่ต่อหน้าไฟทั้งตอนเช้าและค่ำ”

การลงโทษครั้งที่ 2 จะเกิดหลังวันแห่งการตัดสิน ซึ่งเป็นการลงโทษอย่างหนักที่สุด คือคนชั่วจะถูกโยนลงในไฟนรก นบีมุฮัมมัดได้เคยกล่าวกับคนชั่วที่กลายเป็นศพหลังจากถูกโยนลงบ่อว่า “สิ่งที่อัลลอฮ์ได้สัญญาไว้เป็นจริงแล้ว แล้วพวกเจ้าล่ะ? จิตวิญญาณคนชั่วจะรับรู้สิ่งที่นบีมุฮัมมัดกล่าว เพราะวิญญาณนั้นมิได้ถูกตัดขาดจากร่างกายโดยสิ้นเชิง”

ในโลกของบัลซัคนั้น - ผู้ที่ตายจะถูกสอบสวนเรื่องของศรัทธาความเชื่อ ถ้าตอบว่าผู้ตายเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ นับถือศาสนาของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าองค์อื่นที่สมควรจะได้รับการเคารพ ภาคิต นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น

- ผู้ตายจะได้รับความสุขจากการทำดีของลูกหลาน ลูกที่ทำชั่ว

ก็จะทำให้พ่อแม่ที่ล่วงลับได้รับความชื่นใจด้วย

ความยุติธรรม (คัมภีร์อัลกุรอาน)

หากไม่มีการฟื้นคืนชีพ ไม่มีชีวิตนิรันดร์ ไม่มีสวรรค์อันสถาพร ไม่มี การลงโทษ และตอบแทนครั้งสุดท้าย ก็จะกลายเป็นว่าอัลลอฮ์โหดร้าย ไม่ ยุติธรรม ซึ่งไม่ใช่คุณลักษณะของอัลลอฮ์

(อัลกุรอาน บทที่ 38)

อัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง และ เพื่อตอบแทนแต่ละชีวิตที่ได้กระทำไว้ทั้งความดีและความชั่ว และไม่มีใคร ถูกอธรรม

(อัลกุรอาน 45: 21)

